

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 16. oktober 2017 i sag nr. BS 1 0B-1847/2016:

A

...

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører sagsøgeren, A's, krav om erstatning for tab af erhvervsevne som følge af et trafikuheld den 13. juli 2011.

Sagsøgte, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, har som forsikringsselskab for den ansvarlige skadevolder

anerkendt ansvaret for uheldet men bestridt kravet om erstatning for tab af erhvervsevne.

Sagsøgeren, A, har nedlagt påstand om, at sagsøgte, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, tilpligtes at betale 466.200 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 12. november 2013 til betaling sker.

Sagsøgte, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagens omstændigheder

A var den 13. juli 2011 udsat for et færdselsuheld, hvor hun blev påkørt bagfra.

A var efter uheldt sygemeldt fra den 13. juli til den 19. juli 2011, fra den 19. august til den 9. september 2011 og fra den 21. november til den 27. december 2011.

Det fremgår af neurolog C's speciallægeerklæring af 14. august 2012 vedrørende A blandt andet:

Genoptog således ca. 14 dage efter arbejdet som sygeplejerske efter at have sluppet af og trisset lidt omkring så hun let kunne skifte stilling hvis smerterne i nakken og lænderyggen samt symptomerne i højre arm tiltog.

Da pt. genoptog arbejdet fik hun mere ondt i lænderyggen og der kom en sovende fornemmelse på lateralsiden af højre lår og ud på højre

skinneben.

Hun kontaktede egen læge der henviste til fysioterapeuterne på ..., hvor hun fik behandlinger og instrueret i øvelser.

I midten af august vågnede pt. imidlertid med en højresidig dropfod, hun kontaktede egen læge, blev sygemeldt og henvist til Reumatologisk afdeling, ... Hospital. Dropfoden nåede imidlertid at aftage igen inden forundersøgelsen den 07.09.2011, hvor der blev fundet mistanke om en nerverodspåvirkning i lænderyggen og højre side og der blev bestilt MR-skanning. Denne undersøgelse viste, iflg. medsendte papirer en paramedian prolaps fra discus L4/L5 med sandsynlig påvirkning af højre L5 rod samt en mindre bred prolaps fra discus L5/S1 uden rodspåvirkning. Det blev besluttet, at pt. kunne fortsætte fokuseret genoptræning via ... Hospital, hvilket startede i november 2011.

Efterfølgende kom der nogen bedring, men dette var sammefaldende med ferie fra arbejdet, og det blev besluttet, at pt. kunne få et forløb på ... Rygcenter på Fik et forløb på 10 gange på et ryghold, der var god effekt, og dette ophørte i april 2012.

Der har ikke været bedring i symptomerne siden april 2012. Pt. har i forløbet, indtil da, haft nogle perioder med sygemeldinger, således én uge i juli 2011, sygemelding fra 19.08.11 til 09.09.11 i forbindelse med

symptomer i højre ben og dropfod samt en periode fra 21.11.11 til 27.12.2011 med forværrede lænderygmerter. Siden årsskiftet har pt., i forbindelse med planlægning af arbejdet, fået en skånefunktion således at hun nu i sine arbejdsuger kun er 3 dage på ... og derudover 3 dage med lettere funktion på ... Hospital.

Pt.s arbejdsfunktion på ... er i høj grad ... og dette har kunnet provokere smerterne, idet hun her står foroverbøjet.

Aktuelle symptomer som angives af pt. som uden bedring siden april 2012:

Konstant let sovende fornemmelse i højre hånds 3 finger, mest svt. yderled og i mindre grad sv.t. 2. finger. Nogle dage er det mere udtalt end andre, hun føler selv, at det er spændinger i skulderåg. Der er ikke udstrålende smerter fra nakken og ingen motoriske symptomer i hænder/fingre.

Diagnoser:

/prolapsus disci intervertebralis lumbalis L4 et L5 sequelae (følger efter discusprolaps i lænderyggen)

distorsio columna cervicalis sequelae levi gradu (lette følger efter piskesmæld i nakkeregioner)

hypertensio arterialis tractata (behandlet blodtryksforhøjelse)

angst og depression, velbehandlet/

Konklusion:

Samlet må det konkluderes, at der er god overensstemmelse mellem sygehistorien, som den fremlægges af pt., de medsendte akter, objektiv neurologisk undersøgelse og forløb.

Pt. har haft sygemeldingsperioder men ingen i 2012.

Har fået en lidt mindre belastende skånefunktion på halvdelen af arbejdsdagene.

Der har ikke været yderligere bedring siden april 2012.

Pt. forekommer at være relavant udredt og er lægelig set færdigbehandlet, men hun anbefales dog forebyggende og fremadrettet at lave øvelser for lænderyggen, som hun er instrueret i ved rehabiliteringsforløbene.

Aktuelt har pt. fortsat et mindre mén i form af sovende fornemmelse i højre ben.

Derudover har pt. lidt sovende fornemmelse i højre hånds langefinger, sv.t. håndfladesiden på 3. finger, dette er mest sandsynligt sekundært til muskulære spændinger i skulderåg, især sv.t. m. infraspinatus. Der er ikke ved dagens undersøgelse mistanke om carpaltunnel syndrom.

Det kan ikke udelukkes, at der fortsat kan komme bedring, hvilket pt. også håber på, idet hun ikke føler sig sikker på, at den aktuelle skånefunktion på arbejdet kan opretholdes.

..."

A har i et spørgeskema fra Arbejdsskadestyrelsen den 25. oktober 2012 om sine erhvervsmæssige forhold efter ulykken oplyst blandt andet:

...

"....

Sygeplejerske ansat på ... Hospital, ..., Ansat ... arbejder 24 T/ ugen. Efter min sygeperiode sidst i år 2011 har jeg været så heldig, at kunne få omlagt mit arbejde således at jeg fordeler min vagtuge med lige mange vagter på min sædvanlige arbejdsplads som er ... samt vores ..., som også hører ind under vores afd., hvor vi ligeledes har ..., og hvor den fysiske arbejdsbelastning er meget mindre. Det, jeg kan være bange for, er at det kan være en tidsbegrænset løsning / skånehensynsmæssigt, med de omstruktureringer, der hele tiden foregår på vores afdeling og har gjort i mange år.

Har lagt vægt på i samtale med min afd. sygeplejerske, at det er vigtigt, at jeg fortsat har mulighed for disse skånehensyn. Har fortsat samme løn.

...

...."

I et spørgeskema fra den 30. januar 2013 har ...Hospital oplyst, at A efter skaden tjener det samme som før skaden, og at hendes arbejdstid er uændret. På spørgsmålet om skånehensyn er der svaret, "vides ikke".

Arbejdsskadenstyrelsen afgav den 11. oktober 2013 en vurdering om méngraden og erhvervsevnetabet, der blev vurderet til henholdsvis 12 procent og 15 procent. Det fremgår af udtalelsen om erhvervsevnetabet blandt andet:

"...

Det fremgår af sagens akter, at A den 13. juli 2011 som bilist blev påkørt bagfra. Førersædet knækkede ved påkørslen, og der var efterfølgende smerter i nakke og lænd samt hovedpine.

I forbindelse med genoptagelse af arbejdet efter 14 dage fik hun tiltagende smerter i ryggen samt højre lår, og i august 2011 tilkom dropfod på højre side. Ved MR-skanning i september 2011 fandtes mistanke om diskusprolaps i lænderyggen. Dropfoden ophørte igen og ryggen blev genoptrænet.

Erhvervsmæssigt er det oplyst, at A er uddannet sygeplejerske og siden 1993 har været ansat på ... Hospital.

På ulykkestidspunktet var hun ansat som fast nattevagt på ... 48 timer per 14 dage.

Arbejdet er genoptaget efter ulykken på samme timetal. Der har været perioder med sygemeldinger frem til årsskiftet 2011/2012.

I forbindelse med planlægning af arbejdet er hun blevet delvist omplaceret i en mere skånsom funktion således, at hun nu er 3 dage på ... og 3 dage med lettere funktion på Lønnen er den samme efter ulykken.

Begrundelse for erhvervsevnetab

Vi har lagt vægt på sagens sociale og økonomiske oplysninger, herunder især oplysninger fra:

- A,
- Skat, og
- Arbejdsgiver.

...

Vi har ved vurderingen af erhvervsevnetabet lagt vægt på, at A forud for skaden havde en fuld erhvervsevne, som blev udnyttet ved 48 timers nattevagt som sygeplejerske hver 14. dag.

Vi har endvidere lagt vægt på, at der som følge af skaden er følger i form af smerter, nedsat styrke og let nedsat bevægelighed i lænderyggen, reduceret balance, sovende fornemmelser i højre ben og hånd, samt strammende fornemmelse omkring højre fod.

Vi har lagt vægt på, at skadefølgerne medfører nogen funktionsbegrænsninger og der er beskrevet skånehensyn i forhold til meget gående arbejde, opgaver med foroverbøjning i ryggen samt tunge løft og træk.

Vi har også lagt vægt på, at A efter skaden er omplaceret delvist på arbejdspladsen således, at hun har vagter på sin sædvanlige arbejdsplads henholdsvis ..., hvor der ifølge arbejdsgiver er mulighed for bedre arbejdsstillinger, kortere afstande og lavere arbejdstempo.

Vi finder det foreneligt med skadens følger, at A ikke længere vil være i stand til at arbejde svarende til fuld tid og at skadens følger således har medført en mindre nedsættelse af A's erhvervsevne i forhold til en fuld erhvervsevne.

Vi vurderer i forlængelse af ovenstående erhvervsevnetabet til skønsmæssigt 15 procent.

..."

Den 4. november 2014 oplyste Arbejdsskadestyrelsen som svar på Forsikrings-Aktieselskabet Alkas henvendelse af 22. oktober 2013, at Arbejdsskadenstyrelsen fastholdt udtalelsen om A's erhvervsevnetab.

Efter fornyet forlæggelse afgav Arbejdsskadestyrelsen udtalelse af 2. september 2015, hvor A's erhvervsevnetab blev vurderet til at være mindre end 15 procent. Det fremgår af udtalelsen blandt andet:

"...

Vi vurderer, at der ikke var erhvervsmæssige funktionsbegrænsninger forud for skaden, og at A havde en fuld erhvervsevne.

Ldgangspunktet for tilkendelse af erhvervsevnetab er imidlertid, at der er en varig indtægtsnedgang som følge af skaden.

Ifølge lonoplysninger fra SKAT, har A ikke haft en indtægtsnedgang efter uheldet i juli 2011. Hun har også selv oplyst, at hun ikke på nuværende tidspunkt har en indtægtsnedgang, men at der tages hensyn til hendes gener, og at hun på sigt muligvis ikke vil kunne fortsætte med at klare sit arbejde.

Det er oplyst, at hun ikke har kunnet tage overarbejde, og at hun som følge heraf er gået glip af en øget indtægt.

Der foreligger imidlertid ingen dokumentation for aftale om overarbej-

de med A's arbejdsgiver. Den udvikling, der har været i hendes lønindkomst i årene efter ulykken svarer desuden til den, som var forud herfor.

Den gennemsnitlige årsindkomst fra 2008-2010 var Der har således ikke været en indkomstnedgang i årene efter skaden, selv, hvis man opregulerer årslønnen de enkelte år.

Vi vurderer derfor, at skaden den 13. juli 2011 på nuværende tidspunkt har medført et erhvervsevnetab på skønsmæssigt mindre end 15 procent.
..."

Det fremgår af udtalelse af 11. maj 2016 fra ... :

"Det bekræftes hermed, at A udelukkende har haft tjeneste på vores .../... siden 2014. Arbejdet på dette afsnit er ikke så fysisk belastende som på den anden ..., som er større og har mere komplicerede patienter. Tidligere havde A delt sin arbejdstid ligeligt mellem de 2

På ... har det været muligt at tage særligt hensyn til A og skåne hende og hendes ryg. Med tiden har A gentagne gange givet udtryk for tiltagende rygsmerter."

Forklaringer

Der er afgivet partsforklaring af **sagsøgeren, A**, der har forklaret, at hun oprindeligt arbejdede som pædagog, hvorefter hun uddannede sig til sygeplejerske. Da hun var færdig som sygeplejerske, fik hun arbejde som nattevagt på ... på ... Hospital. I årene efter er hun fortsat med nattevagter kun afbrudt af barsels og forældreorlov, da hun og hendes ægtefælle har to børn, der nu er blevet voksne.

I omkring 13 år arbejdede hun i nattevagt i 56 timer over to uger. Fra 2007 gik hun en vagt ned i tid og arbejdede derefter 48 timer over to uger. Grunden til, hun gik ned i tid, var, at deres ældste datter var ørdblind og havde behov for lektiehjælp, ligesom der var moder med skolen og andre. Det var således på grund af pres derhjemme og af hensyn til børnene, at hun gik ned på 48 timer over to uger.

Ved færdselsuheldet blev hun påkørt bagfra. Det var en voldsom påkørsel, der knækkede det sæde, hun sad i. Hun tog på skadestuen samme dag.

De helbredsmæssige følger af ulykken har påvirket hende meget. Hun har gener fra lænderyggen, herunder fra nervepåvirkninger i ryggen. Hendes gener er i vidt omfang blevet afbødet af hendes arbejdsforhold, hvor hun eksempelvis arbejder 6 dage i nattevagt, hvorefter hun har 8-9 dage til at restituere

sig. Hvis hun ikke havde tid til at komme sig efter sine vagter, kunne hun ikke passe sit arbejde, og hendes gener ville blive forværret.

Følgerne af ulykken har også påvirket hendes fritid og hendes aktivitetsniveau i fritiden. Hun har haft hest eller adgang til hest, siden hun var barn, men nu har hun måttet opgive at ride, da hendes ryg ikke kan holde til det. Hun og hendes mand har tidligere samlet svampe, men det kan hun heller ikke, da det kræver, at man går og bøjer sig ned. Det kan hun ikke holde til. Hun har også svært ved husligt arbejde og havearbejde, som hun ellers har været meget glad for.

Hun synes, at de helbredsmæssige følger efter ulykken er tiltagende. Kort efter uheldet vågnede hun en dag op med en dropfod, der var forårsaget af nervepåvirkninger i lænderyggen som følge af uheldet. Det af-tog heldigvis senere, men hun frygter, det samme sker igen.

Efter ulykken genoptog hun arbejdet efter et par sygeperioder. Hun kunne imidlertid ikke følge med tempoet på Hendes helbredsmæssige gener som følge af uheldet gjorde, at hun ikke kunne klare det fysiske arbejde på ..., det høje arbejdstempo og de uhensigtsmæssige arbejdsstillinger.

For at hun kunne fortsætte sit arbejde på trods af generne, fik hun umiddelbart efter mulighed for at få halvdelen af sine vagter på ..., og fra 2014 blev hun overført til udelukkende at arbejde på

Straks hun kom tilbage på arbejde efter sygeperioderne, gik det op for hende, at det var svært at følge med på grund af følgerne efter uheldet, også selvom hun skar ned på alle fritidsaktiviteter. Forløbet endte som nævnt med, at hun efter aftale med ledelsen blev overflyttet fra ... til ..., hvor patienterne ikke er så behandlingskrævende, og hvor der er mulighed for at ligge ned og holde pauser i løbet af natten.

Der er meget stor forskel på arbejdet på ... og På ... er hendes fysiske arbejde stærkt reduceret, og tempoet er et helt andet.

Det vil ikke være muligt for hende at skifte til et arbejde på en hospitalsafdeling, hvor arbejdet ofte er fysisk med plejekrævende opgaver, og hvor tempoet er højt. Det kan hendes krop ikke holde til på grund af følgerne efter uheldet.

Hvis ulykken ikke var sket, tror hun, at hun på et tidspunkt ville være gået op i tid til 56 timer. Det var dog ikke noget, der havde været drøftet eller var aftalt med nogen. Hun har nu overvejet at gå ned i tid på grund af generne fra ulykken og de begrænsninger, hun oplever som følge af generne. Hun vil hellere gå ned i tid end at begynde at få sygeperioder.

Hun mener, det er udelukket, at gå op i tid, også selvom det måtte være til

dagarbejde. Hun har brug for tid til at restituere sig efter nogle vagter.

Adspurgt af sagsøgtes advokat forklarede hun, at hun i fritiden går eller cykler med sin hund. Hun og hendes mand har et sommerhus, der ligger tæt på, hvor hendes mor på 90 år og hendes søster bor. Det er således rolige aktiviteter, hun har i sin fritid.

Hun har tidligere redet meget og har haft adgang til hest, men siden 2015 har hun opgivet dette. Hendes ryg kan ikke holde til det.

Hun har ikke forsøgt at gå op i tid, men det er hendes klare vurdering, at det ikke er realistisk.

Da hun gik ned i tid var det på grund af hendes datter, der dengang gik i 8. klasse. Hun gik ikke op i tid igen, da hendes datter blev ældre, da der også var hensyn til deres yngste datter. Hun tror dog, at hun ville være gået op i tid, hvis ulykken ikke var sket.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren, A har i påstandsdokument af 4. september 2017 gjort gældende:

Overensstemmelse med, hvad der er gældende praksis efter de tilsvarende regler i arbejdsskadesikringsloven, jf. særligt U2010.2835H og U2016.856H, følger det ligeledes af erstatningsansvarslovens § 5, at en skadelidte har krav på erstatning for tab af erhvervsevne fastsat efter skadelidtes fulde erhvervsevne, medmindre det må anses for godtgjort, at skadelidtes erhvervsevne allerede inden skaden var nedsat.

Sagsøgte har særligt henvist til "genoptagelsesdom", trykt i U2014.3729H, som argument for, at der alene kan kræves erstatning for erhvervsevnetab, hvis der på afgørelsestidspunktet kan konstateres en indtægtsnedgang på 15 % eller derover, og når man foretager en sammenligning af den faktiske indtægt efter skaden og indtægten for skaden.

Det er sagsøger ikke enig i. Højesteretsdommen U2014.3729H forholder sig til en situation, hvor skadelidte efter en skade havde genoptaget arbejde på fuld tid. På det grundlag blev sagen afsluttet uden betaling af erstatning for tab af erhvervsevne, og Højesteret skulle så tage stilling til, om betingelserne

for genoptagelse af sagen var opfyldt, da skadelidte senere måtte skifte arbejde, blev sygemeldt og til sidst bevilget fleksjob. Selvom skadelidte i den sag efter skaden havde påbegyndt arbejde med betydelige skånehensyn, oppebar han ved dette arbejde fuld normal indtægt, og der kunne således ikke konstateres et erhvervsevnetab på 15 % eller derover. På den baggrund tiltrådte Højesteret, at sagen var blevet afsluttet uden, at der på tidspunktet for afslutningen kunne konstateres et erhvervsevnetab, som skadelidte ellers senere ville

være afskåret fra at gøre gældende.

Højesteretsdommen adskiller sig fra nærværende sag ved, at sagsøger ikke har genoptaget eller påtaget sig arbejde på fuld tid.

Sagsøger havde på tidspunktet for skadens indtræden i oktober 2011 fuld erhvervsevne. Hun havde således evnen til at arbejde på fuld tid og opnå indtægt herved. Denne evne til at arbejde på fuld tid og opnå indtægt svarende hertil, er reduceret med minimum 15 %, som følge af de skader hun blev påført ved ulykken.

Det udgør i overensstemmelse med de ovenfor nævnte højesteretsdomme på arbejdsskadeområdet et erstatningsgivende erhvervsevnetab.

Sagsøger var på tidspunktet for skadens indtræden . . . år gammel og havde kun ca. 4½ år forud for skadens indtræden arbejdet på nedsat tid, svarende til 24 timer om ugen i fast nattevagt. Tidligere havde hun arbejdet svarende til 28 timer i fast nattevagt. Hendes arbejdsgiver har oplyst, jf. bilag 18, at fuld tid i nattevagt, svarer til 35 timer om ugen.

Det gøres i tilknytning hertil gældende, at det i overensstemmelse med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings 2 første vejledende udtalelser kan lægges til grund, at sagsøger ikke længere som følge af ulykkens følge kan arbejde, mere end hun aktuelt gør. Da hun er frataget muligheden for at arbejde mere end det, som hun aktuelt gør, har hun pådraget sig et erstatningsgivende erhvervsevnetab minimum svarende til de 15 %, som der kræves erstatning for.

..."

Sagsøgte, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, har i påstandsdokument af 4. september 2017 gjort gældende:

" ...

Det gøres gældende, at det påhviler sagsøgeren at føre bevis for, at hun har lidt et erhvervsevnetab som følge af uheldet den 13. juli 2011.

Sagsøger har ikke løftet denne bevisbyrde.

Sagsøger har ikke bevist, at hendes indtægt/indtjeningsevne er reduceret med 15% eller mere siden uheldet jf. bilag 19-24.

Det gøres gældende, at sagsøgers eventuelle erhvervsevnetab foreløbigt er af hypotetisk karakter, og at et sådan tab ikke kan kræves erstattet med hjemmel i EAL.

Sagsøger arbejder efter uheldet samme antal timer og modtager mere eller mindre samme løn, som det var tilfældet for uheldet. Det forhold at sagsøgers arbejdsopgaverne er anderledes efter uheldet, medfører ikke i sig selv, at sag-

søger har lidt et erhvervsevnetab.

Det gøres gældende, at sagsøger ikke i øvrigt har løftet sin bevisbyrde for, at sagsøger havde aktuelle og gennemførlige planer om at "gå op i tid", og at sagsøger videre ikke har bevist, at sagsøger som følge af uheldet er blevet "forhindret" heri.

Den "blotte" mulighed herfor er ikke tilstrækkelig, ligesom sagsøgers "arbejdshistorik" taler imod, at sagsøger uden uheldet ville være "gået op i tid".

Endelig gøres det i relation hertil gældende, sagsøger heller ikke har bevist, at sagsøger i et andet job, ikke ville tjene mere, hvis det er sagsøgers anbringende. Sagsøger er ikke endeligt og erhvervsmæssige afklaret i forhold til det "brede arbejdsmarkedet" i øvrigt.

Det gøres således gældende, at det er en betingelse for betaling af erhvervsevnetabserstatning, at der sikkert er realiseret et varigt erstatningsberettiget tab, hvilket ligeledes fremgår af Højesterets dom optrykt i U2014.3729H.

Sagsøger har ikke realiseret et erhvervsevnetab på 15% eller derover, og sagsøgte skal derfor heller ikke betale erhvervsevnetabserstatning til sagsøger.

Uanset om det lægges til grund, at sagsøgers indtægt er faldet en smule med kr. 902,47 pr. måned er der alene tale om et tab på ca. 3%, hvorfor det gøres gældende, at dette er under bagatelgrænsen på 15%, jf. lovens § 5.

Det bemærkes, at genoptagelsesadgangen i erstatningsansvarslovens § 11 sigter på tilfælde, hvor de faktiske omstændigheder ændres væsentligt efter sagens afslutning.

Sagsøger kan således begære sagen genoptaget, såfremt hun på et senere tidspunkt realiserer et erhvervsevnetab som følge af uheldet, eksempelvis ved ikke at være i stand til at fastholde sin nuværende beskæftigelse, eller ved at overgå til anden beskæftigelse med lavere indtægtsniveau, og dette medfører en indtægtsnedgang på 15% eller mere.

Det gøres gældende, at det vil være i strid med principperne bag den nuværende § 11, hvis sagsøgte skulle betale erhvervsevnetabserstatning til sagsøger, når tabet ikke er realiseret.

I den seneste vurdering fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, blev sagsøgers erhvervsevnetab vurderet til mindre end 15%. Det gøres i relation hertil gældende, at sagsøgte med rette har fulgt denne vurdering.

Det gøres endvidere gældende, at det i henhold til retspraksis kræver et for-
nodent sikkert grundlag at tilsidesætte en af Arbejdsmarkedets Erhvervssik-
ring afgivet vejledende udtalelse, jf. eksempelvis U2005.3273H, og at det er
sagsøger, der har bevisbyrden for, at et sådan grundlag er til stede.

Det gøres gældende, at sagsøger ikke har dokumenteret et sådan grundlag.

Sammenfattende gøres det på ovenstående baggrund således gældende, at
sagsøgeren hverken har godtgjort eller sandsynliggjort, at hendes erhvervsev-
ne skulle være nedsat med 15%.

Sagsøgte skal således frifindes.

...

Rettens begrundelse og afgørelse

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at A efter færdselsuheldet, der påførte
hende et varigt mén, tjener det samme og arbejder det samme antal timer
som før uheldet.

Det fremgår af A's forklaring, at dette alene har været muligt,
fordi hun delvis fra 2012 og helt fra 2014 blev overflyttet til arbejde på ...,
hvor arbejdet er mindre fysisk krævende, mindre hektisk og med mulighed
for pauser og hviletid om natten.

A's forklaring herom støttes af de lægelige oplysninger og vurderinger og
lægges til grund af retten.

Retten lægger således til grund, at A som følge af uheldet har visse
funktionsbegrænsninger og behov for skånehensyn i forhold til det arbejde,
hun udførte før uheldet. Da A imidlertid er overflyttet til andet arbejde med
samme løn og timetal, er det ikke godtgjort, at hun har pådraget sig et varigt
erhvervsevnetab.

Arbejdsskadestyrelsens første udtalelse af 11. oktober 2013 kan af oven-
nævnte grunde ikke føre til en anden vurdering herunder, da det fremgår af
Arbejdsskadestyrelsens tredje udtalelse af 2. september 2015, at styrelsen har
vurdering af spørgsmålet om A's erhvervsevnetab.

A skal som den tabende part betale sagens omkostninger til Forsikrings-
Aktieselskabet Alka med 35.000 kr. Retten har ved fastsættelsen af beløbet,
der skal dække Forsikrings-Aktieselskabet Alkas udgifter til
advokatbistand, lagt vægt på sagens værdi, karakter og forløb, samt at
Forsikrings-Aktieselskabet Alka ikke er momsregistreret.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Forsikrings-Aktieselskabet Alka, frifindes.

Sagsøgeren, A, skal inden 14 dage til sagsøgte, Forsikrings-
Aktieselskabet Alka, betale sagens omkostninger med 35.000
kr.

...
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Glostrup, den 16. oktober 2017.

...., retsassistent

